

[Poul Dalsager.]

tilslutning til Fællesskaberne. Jeg er enig med ham i, at tidspunktet for en sådan drøftelse nok er tidligt, idet vi må konstaterer, at der ikke er ændret meget i de forhold, som alle i denne sal debatterede så ivrigt op til folkeafstemningen den 2. oktober. Der har ganske vist været holdt et topmøde eller et statsministermøde, og der er vedtaget en deklaration eller et communiqué, men stort set med kendte og i forvejen debatterede synspunkter og politiske problemer. Forarbejdet til dette statsministermøde er gennem lang tid også indgået i markedsudvalgets arbejde, sådan at vi igennem det seneste halve års tid, tror jeg, har haft mulighed for at drøfte forberedelserne.

Jeg vil dog gerne sige, at jeg ikke er ked af, at vi får denne debat. Når SF har stillet forespørgslen, tager jeg det nemlig som udtryk for positiv interesse fra partiets side for at være med i udførelsen af folketingets arbejde med den politik, Danmark vil gå ind for som medlem af Fællesskaberne. Jeg må indrømme, at det ikke er let for nogen allerede i dag i detaljer, sådan som hr. Gert Petersen ønsker det, at fremlægge synspunkter om de mange forskellige områder, der er tale om. Det skal vi se at diskutere os til rette om i den kommende tid.

Jeg tager det også som udtryk for, at SF har forladt den linje, som hr. Morten Lange anlagde i tidsskriftet Ny Politik for august 1972, hvor han sagde:

„Vort mål vil ganske enkelt være at hjælpe til, at denne højkapitalistiske alliance bliver ude af stand til at fungere og dermed lider sit rimelige skibbrud, noget, der må blive en klar følge, hvis integrationen ikke skrider frem.“

De mål, socialdemokratiet har for sit politiske arbejde, og som ikke ændres med vor indtræden i De europæiske Fællesskaber, kan vel kort udtrykkes med ordene om at sætte mennesket i centrum. Det vil i korthed sige: lige uddannelsesmuligheder til alle, social retfærdighed, beskæftigelsesmuligheder til alle, bedre miljø og fysiske omgivelser, demokrati og medindflydelse også på arbejdspladsen. Vi vil naturligvis fortsat arbejde nationalt for opfyldelsen af disse mål, men det er for os som internationalister, som internationalt interesserede, ikke nok, at disse mål opfyldes nationalt. Det er

vort ønske, at disse mål også bliver opnåelige for andre folk i verden, og i den forbindelse drejer det sig i første række om vore samarbejdspartnere i De europæiske Fællesskaber. Efter socialdemokratisk opfattelse må denne holdning præge vor indsats som medlemmer af Fællesskaberne. Den indsats vil vi søge fremmet i samarbejde med de øvrige socialdemokratiske partier i Fællesskaberne.

De hensigter, De europæiske Fællesskaber har, og som er nedfældet i deklarationen fra statsministermødet i Paris den 19. og 20. oktober, er i stor udstrækning en imødekommelse af en lang række af Danmarks synspunkter og interesser, sådan som de også kom til udtryk i den omfattende debat, som vi førte her i landet før den 2. oktober i år.

En stor international handel har været forudsætningen for vores økonomiske fremskridt, og stor bevægelse i kapital over grænserne har ligeledes været medvirkende til at skabe disse økonomiske fremskridt. Det betyder ikke, at vi i socialdemokratiet siger ubetinget ja til produktionsfremskridt som det eneste saliggørende. Det gør Fællesskaberne heller ikke, og det bekræftes da også af deklarationen fra topmødet, hvor man bl. a. siger i punkt 3:

„Økonomisk ekspansion er ikke et mål i sig selv, men bør først og fremmest sigte på at mindske forskellene i livsvilkårene. Det må ske med deltagelse af alle samfundsgrupper. Den må føre til såvel en forbedring af tilværelsens kvalitative sider som en højere levestandard. I overensstemmelse med den europæiske livsholdning skal der lægges særlig vægt på ikke-materielle værdier og goder og på miljøbeskyttelse, for at fremskridtene kan tjene det enkelte menneske.“

Det betyder på den anden side heller ikke, at vi ikke mener, at økonomiske fremskridt stadig væk er nødvendige. Det vil de være, hvis vi skal opnå de fremskridt på andre områder, som vi ønsker. Lad mig nævne det sociale område, undervisningsområdet, miljøbeskyttelse osv. Hvis vi skal nå de mål, vi her sætter os, vil det være nødvendigt, at vi stadig væk har økonomisk fremgang.

Landbrugsordningerne i Fællesskaberne løser ikke alle landbrugets problemer, i